

СТАНОВИЩЕ

от проф. Мирослава Петкова Петкова, д.пс.

ръководител на катедра «Медицинска психология и чужди езици»

Медицински Факултет, Тракийски Университет, Стара Загора

по дисертацията за присъждане на научната степен „Доктор”

на тема:

„САМООЦЕНКА И ПСИХОПАТОЛОГИЧНИ СИМПТОМИ В ЮНОШЕСКА ВЪЗРАСТ “

с автор Милен Ангелов Минев

Професионално направление: Психология,

Научна специалност: Медицинска психология

Милен Ангелов Минев, магистър по клинична психология. От 1999г. е педагогически съветник в различни училища в гр. Стара Загора, а от 2007 година до сега работи като училищен психолог в ПГВМ «Иван Петрович Павлов» - Стара Загора. Със заповед № 428/ 05.03.2015г., на Ректора на Тракийския университет Милен Ангелов Минев е зачислен като докторант редовно обучение по научна специалност “Медицинска психология” професионално направление 3.2. Психология, област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки към катедра „Медицинска психология и чужди езици”, Медицински факултет, ТрУ – Стара Загора със срок на обучение – 3 години. Дата на зачисляване – 18.02.2015г Докторантът е положил успешно изпита за кандидатски минимум, видно от съответно приложените протоколи.

Темата за самооценката присъства в психологическата литература доколкото тя има съществено значение за функционирането на личността в социален контекст. Особено важно е да се познават процесите на формиране на самооценката през периодите на детството тъй като те са част от процеса на идентификация и полагат основите на бъдещи успехи или проблеми на реализацията в хода на жизнения цикъл. Много автори изследват и доказват, че ниската самооценка е предпоставка за появата на симптоми от психопатологично естество през периода на юношеството. От гледна точка на психологическата практика обаче представлява интерес и въпроса за влиянието на веднъж възникналите психопатологични симптоми върху самооценката, чието формиране е все още незавършено през юношеството. От тази гледна точка могат да се направят полезни за практикуващите психолози препоръки за работа с деца и юноши, които развиват психопатологични симптоми.

В контекста на всичко казано до тук е очевидно, че авторът се е насочил към тема, която е актуална, присъства в научната литература и има своята не само научна, но и приложна стойност. Това е видно и от обема на цитираната от автора литература.

